

[Økonomiministeren]

de en henvendelse til rigsrevisionen. Overvejelserne førte til, at ministeren for offentlige arbejder ikke mente det i overensstemmelse med rigsrevisionens funktioner at påtage sig en sådan opgave. Rigsrevisionen har derfor ikke modtaget nogen henvendelse om bistand i den omhandlede sag. Spørgsmålet har således alene teoretisk interesse.

Det er rigsrevisionens hovedopgave at revidere statens regnskaber i overensstemmelse med § 3 i rigsrevisorloven. Revisionen er i princippet efterfølgende, og det må derfor falde uden for rigsrevisionens opgave i henhold til § 3 at foretage en vurdering af en sag, der endnu ikke er afgjort af administrationen.

Rigsrevisorlovens § 8, stk. 2, indeholder dog bestemmelse om, at rigsrevisor bistår ministrene ved tilrettelæggelsen af regnskabsførelsen og den regnskabsmæssige kontrol.

Dette indebærer, at bestemmelsen ikke kan anvendes således, at rigsrevisionen indblandes i den administrative sagsbehandling og derved får et medansvar for de økonomiske dispositioner, som den senere skal revidere.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (22/2 78) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang et bibliotek er forpligtet til at fremskaffe en ønsket bog?«

(Spm. nr. 494).

Begrundelse.

Mange mennesker er i tvivl om, i hvilket omfang biblioteket er forpligtet til at skaffe en bog. Det kan se ud, som om det alene er bibliotekaren, der bestemmer, om han vil skaffe en bog hjem, og at han kan nægte det, hvis bogen efter hans mening er for ringe. Det kan f. eks. dreje sig om kristne bøger, som bibliotekaren ikke engang har læst.

Besvarelse (28/2 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Ministeriet har brevvekslet med bibliotekstilsynet om sagen, og man kan på dette grundlag udtale følgende:

Ifølge § 24, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 169 af 13. maj 1965 om folkebiblioteker er et folkebibliotek »forpligtet til ved henvendelse til centralbiblioteket at søge at skaffe lånere bøger og andet materiale, som det ikke selv ejer«. Svarende hertil hedder det i § 30, stk. 1, i samme bekendtgørelse: »Centralbiblioteket skal til områdets biblioteker udlåne bøger og andet materiale, som disse biblioteker ikke selv ejer, og som ikke må forudsættes anskaffet i det pågældende bibliotek under hensyntagen til dets virkeområdes størrelse«. Og i stk. 2: »Centralbiblioteket er forpligtet til fra andre offentlige biblioteker at søge fremskaffet (evt. i form af fotokopier, mikrofilm og lignende) bøger og andet egnet materiale, som det ikke selv ejer, og som opfylder bestemmelserne i § 21. Bøger og andet materiale, der må forudsættes anskaffet af centralbiblioteket, kan dog ikke forventes udlånt fra andre offentlige biblioteker«. § 21 omhandler de såkaldte bogvalgskriterier: »Kvalitet, alsidighed og aktualitet«.

Der består således en generel forpligtelse for et bibliotek til via centralbiblioteket at søge fremskaffet bøger, det ikke selv ejer, og for centralbiblioteket til at efterkomme disse ønsker, eventuelt ved at gå videre til andre biblioteker.

Der er dog, som det fremgår af de citerede afsnit, tale om visse begrænsninger: Et bibliotek har ikke krav på fra centralbiblioteket at låne en bog, som det, f. eks. på grund af den lokale efterspørgsel, ville være rimeligt at det selv ejede, og biblioteket har ikke pligt til at fremskaffe bøger, som det selv har undladt at købe ud fra en vurdering efter de gældende bogvalgskriterier. Denne sidste begrænsning er kun nævnt for centralbibliotekernes vedkommende (§ 30, stk. 1), men er i praksis betragtet som også gældende andre biblioteker (§ 24, stk. 2). Motiveringen herfor er navnlig, at princippet om den lokale selvstændighed i bogvalget ville være illusorisk, hvis et bibliotek var forpligtet til at fremskaffe bøger, som det efter nøje vurdering har fundet uoverensstemmende med bibliotekernes formål.

At et bibliotek ikke har krav på fra andre biblioteker at låne bøger, som det selv burde eje, hænger sammen med, at det er en forudsætning for det indbyrdes lån mellem bibliotekerne, at hvert bibliotek er selvforsynende med materialer, så langt som det er økono-